

מ"ת 4998/10/21 - מדינת ישראל נגד אלינה טרפימוב

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

מ"ת 4998-10-21 מדינת ישראל נ' טרפימוב

בפני	כבוד השופט בכיר ישראל ויטלסון
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבה	אלינה טרפימוב
	ע"י ב"כ עו"ד דימה אניקין

החלטה

מונחת בקשת המדינה להורות על מעצרה של המשיבה עד לתום ההליכים נגדה. כמו כן, להורות על פסילת המשיבה עד לתום ההליכים נגדה.

כתמיכה לבקשתה צירפה המדינה שלושה תיקים ממועדים שונים, ואשר לפיהם מצטיירת התמונה הקשה בהם המשיבה לכאורה גרמה לתאונות דרכים כאשר בכל המקרים נהגה המשיבה בעת שהייתה שיכורה לכאורה.

באירוע הראשון בתאריך **4.5.21** בשעה 20:45 נהגה המשיבה ברכב פרטי בחניון אמפא בהרצליה שעה שהיא שיכורה לכאורה והתנגשה עם רכבה בעמוד בטון שבתוך מגרש החניה. כתוצאה מהתאונה היא נחבלה בגופה ונגרמו נזקים ברכוש. בגין האירוע כאן הוגש כתב אישום.

האירוע הנוסף הוא מיום **29.5.21** שעה 01:35. הנאשמת נהגה ברכבה בנתניה, בצומת הרחובות מלחמת ששת הימים עם רחוב שדרות ויצמן. הצומת היה מרומזר. המשיבה אשר נסעה ברחוב ויצמן נכנסה אל הצומת בחסות האור האדום, פנתה בו שמאלה והתנגשה ברכב אחר אשר נסע למולה בדרך, ברחוב ויצמן, כאשר הרכב האחר נכנס אל הצומת בחסות-האור הירוק.

בפנייתה שמאלה כאמור היא חסמה את קו נסיעתו ונגרמה תאונת דרכים מסוג נזק בלבד. המשיבה עזבה את המקום מבלי להשאיר פרטים לנהג המעורב שניזוק. נידת משטרה דלקה אחריה - היא נעצרה בהמשך הדרך, ובבדיקת נשיפה נמצא כי נהגה שעה שהיא שיכורה כלוט - ומדידת נשיפה נמצא ערך 1081 מקרוגרם בליטר אוויר נשוף.

כול אותה עת המשיבה נהגה שעה שהיא נתונה בפסילה מנהלית של 60 יום (בעקבות האירוע הראשון). בגין תאונה זו-עדין לא הוגש כתב אישום.

האירוע השלישי הוא מיום **9.10.21**, המשיבה נהגה רכבה בשעה 06:40, ברחוב נמיר בתל אביב מצפון לדרום. היא נהגה את רכבה בעקבות אוטובוס אשר התקרב לצומת עם רחוב קק"ל. הצומת מרומזר, נהג האוטובוס עצר את רכבו בשל האור האדום שדלק בכוון נסיעתו. המשיבה שנסעה בעקבותיו, נהגה בקלות ראש, שעה שהיא שיכורה לכאורה והתנגשה באוטובוס שהיה במצב עצירה - בשל האור האדום. כתוצאה מהתאונה נחבלו בגופם נהג האוטובוס והמשיבה בעצמה.

על פי עמדת התביעה, יש ברשותה תשתית ראייתית לכאורית לביסוס כתבי האישום שהוגשו לפני האירוע הראשון והשלישי, ומחומר הראיות של האירוע מיום 29.5.21 הגם שעדין לא הוגש כתב אישום בגין תאונה זו.

לפי עמדת המדינה איחוד העבירות המיוחסות למשיבה, נסיבות ביצוען, סמיכות הזמנים בביצוען מקימות כשלעצמן עילת מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(2) לחסד"פ, ו46-47 לפקודת התעבורה.

הסנגור המלומד טען באריכות רבה על הכשלים הרבים והמהותיים, לטענתו היורדים לשורש העניין, ובכל תיק ותיק בהם הוגשו כתבי האישום וכך אף לגבי האירוע השני, כאשר בעניין זה עדין לא הוכן כתב אישום. עוד הוסיף לעניין המקרה השני, הוא לא היה יכול להיחשף לכל חומר הראיות.

הסנגור הפנה את בית המשפט לחוות דעתו של הפסיכיאטר המחוזי אשר כלל את תיאור מסכת חייה הקשים והמורכבים של המשיבה.

לפי עמדתו, באשר לאירוע מיום 4.5.21, הרי שלא נכון לטעון שיש ראיות ל"סירוב להיבדק" והדרישה שהוצגה לה להיבדק על ידי השוטרים, התייחסה לבדיקת "נשיפון" בלבד. וזו בלבד, כידוע - לא בדיקה שמעמידה את המסרב, בחזקת מי שנהג בשכרות.

לא זאת אף זאת, לא הודע לה -מפורשות -כי במידה ותסרב לבצע בדיקת שכרות - תחשב שיכורה.

לא אוכל לקבל טענותיו של הסנגור. עברתי על התצלומים והסרטון ממצלמת הגוף של השוטר באירוע מיום 29.5.21. פעם אחר פעם התבקשה המשיבה לבצע בדיקת שכרות. היו פעמים מפורשות שנאמר לה כי עליה לבצע "בדיקת שכרות" ינשוף, בדיקת נשיפון ובדיקת דם. הסירוב של המשיבה לאחר התייעצות (לפי דבריה עם עו"ד) היה סירוב מוחלט וגורף, וכך הדבר חזר על עצמו כאשר השוטר פנה אליה, פעם אחר פעם כאשר הוא ציין בפניה כי הסירוב שלה משמעותו שהיא תהא מוחזקת כמי שנהגה בשכרות. הסירוב של המשיבה היה מוחלט, ובשלבים מסוימים אף הכחישה כי נהגה בכלל ברכב עובר לתאונה.

את התייחסותה לדרישות השוטרים וסירובה לבצע בדיקה מייחס הסנגור למצבה הנפשי הכולל באותה העת, כמשתקף מחוות הדעת של הפסיכיאטר המחוזי ואין לו נגיעה מהותית לסירוב אמיתי, אליו התכוון המחוקק.

באשר לאירוע מיום 9.10.21, לטעמו כשלה המשטרה במסירת דין וחשבון למשיבה לאחר בדיקת הדם שבוצעה לה. ועוד לפי עמדתו בציון השוטרים כי במבחנה לא צוין שמה, הרי שיש כאן מקום לטעות בבדיקה. טענה זו יכול שתיבדק בשלב ההוכחות. למעלה מהצורך, כאן המקום לציין כי בדו"ח עליו מדבר הסנגור, הודבקו מספרי הבדיקה (142002750) כאשר בראש בדו"ח, ובתעודת עובד הציבור הנלווה, המתייחסת לשרשרת הראיות התוך מעבדתיות צוין, שם הנבדק - והוא שמה של המשיבה מצוין בו.

בנוסף, אף בדו"ח שכותרתו: "העברת דגימה לבדיקת מעבדה" לפי סעיף 64ב(7) לפקודת התעבורה, שמה של המשיבה מתנוסס ליד שם הנבדק וכך צורף אליו אותו מספר מדבקה 142002750.

סוף דבר - על פניו, לא נראה בשלב זה, כי נפלה טעות בזכות הדם הנבדק.

באשר לאירוע מיום 28.5.21 לפיו טען הסנגור כי יש לו ספק באשר לדיות ראיות, אין לי אלא להפנות לדברי המשיבה לחוקר, ביום 29.5.21 בשעה 04:45, שם היא מאשרת בפה מלא כי אכן נכנסה לצומת באור אדום - וכך, משום שהתבלבלה ברמזורים. עוד היא הוסיפה כי טרם התאונה "שתתה וודקה" והיא לא זוכרת כמה כוסות. היא אישרה כי ידעה שאסורה עליה הנהיגה. אלא כשהיא רצתה "לקנות מים לשתייה", ולכן רצתה לעשות "סיבוב קטן". עוד הוסיפה, שייתכן ששתיית האלכוהול השפיעה על נהיגתה בחסות האור האדום.

לסיכום מצב הראיות שהוצגו בפני בית המשפט אני קובע כי יש בידי התביעה ראיות טובות להביא להרשעתה של המשיבה בדין בכתבי האישום שהוגשו נגדה, וכך אף לגבי המקרה השלישי (תאונת נתניה), אמור מעתה, המדינה הרימה את הנטל המוטל עליה בשלב זה, ושל הראיות לכאורה.

הטענה הנוספת שבפי ההגנה היא, כי לאור העובדה כי המשיבה שוחררה ממעצר לפני חודשיים, למעצר בית, הרי שלא זה המקרה שניתן לטעון כי הקצין טעה בשיקוליו לשחרר את המשיבה ולא ניתן להתעלם מהעובדה כי המשיבה לא הפרה את מעצר הבית עד עתה - דהיינו ניתן לתת בה אמון באשר לחובת הציות עד עתה. ולפי עמדתו ניתן לשחרר אותה אף ממעצר הבית בו היא נתונה ולאפשר לה להתפרנס - ולתמוך בהוריה. הבקשה לעצור אותה עד תום ההליכים אינה במקומה.

לאחר ששמעתי את הצדדים, למדתי לדעת כי בטיעונים בפני שופטי המעצרים טענה המשיבה כי היא בהריון ועוד לאור הרקע הפסיכיאטרי נתנו דוחות בהמשך כדי לקבל את חוות הדעת הפסיכיאטרית המקיפה, המדברת בעד עצמה והמתייחסת אף לעובדת היות המשיבה בעברה ממכורה לשתיית אלכוהול.

לפי עמדתי, המשיבה כאן אכן מסוכנת לציבור, יכולתה לשלוט בדחפיה הן לעניין שתיית אלכוהול והן בנהיגה - מוטלות בספק. לצד כול אלה, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי המשיבה נתונה כחודשיים ימים במעצר בית- ולא הפרה את הוראות בית המשפט. במידה וניתן להשיג את המטרה של שמירה על הציבור בדרך שהיא פחותה ממעצר של ממש בדרך של מאסר מאחורי סורג וברית, יש לאפשר זאת.

אשר על כן, אני מורה כי המשיבה תישאר במעצר הבית מלא, בו היא נתונה עד עתה, ובאותם תנאים. ובנוסף - המשיבה פסולה מנהיגה בשלב זה עד לתום ההליכים נגדה.

ניתנה היום, י' טבת תשפ"ב, 14 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.

קלדנית: ציפורה דויד